

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■</p>
<p>key-מקרא-:</p>	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator											
מגילה-מגילה נקראת	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ויסר המלך את טבעתו אמר רבי אבא בר כהנא: גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שנתנבאו להן לישראל, שכולן לא החזירו למוטב, ואילו הסרת הטבעת החזירתן למוטב.	[רבי אבא בר כהנא]												יד.
ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל, ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה, חוץ ממקרא מגילה.	תנו רבנן:												יד.
מאי דרוש?													יד.
ומה מעבדות לחירות אמרינן שירה - ממיטה לחיים לא כל שכן?	רבי חייה בר אבין אמר רבי יהושע בן קרחה:												יד.
אי הכי הלל נמי נימא													יד.
לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ.													יד.
יציאת מצרים דנס שבחוצה לארץ, היכי אמרינן שירה?													יד.
עד שלא נכנסו ישראל לארץ הוכשרו כל ארצות לומר שירה. משנכנסו ישראל לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה.	כדתניא:												יד.
קרייתא זו הלילא	רב נחמן:												יד.
בשלמא התם (תהלים ק"ג) הללו עבדי ה' - ולא עבדי פרעה, אלא הכא - הללו עבדי ה' ולא עבדי אחשוורוש? אכתי עבדי אחשוורוש אנן.	רבא:												יד.
בין לרבא בין לרב נחמן קשיא:													יד.
משנכנסו לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה	והא תניא:												יד.
כיון שגלו - חזרו להכשירן הראשון.													יד.
ותו ליכא? והכתיב (שמואל א' א') ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים - אחד ממאתים צופים שנתנבאו להם לישראל													יד.
מיהוה טובא הוו.													יד.
הרבה נביאים עמדו להם לישראל, כפלים כיוצאי מצרים	כדתניא:												יד.
אלא, נבואה שהוצרכה לדורות - נכתבה, ושלא הוצרכה - לא נכתבה.													יד.
אדם הבא משתי רמות מצופות זו את זו.	רבי שמואל בר נחמני:												יד.
אדם הבא מבני אדם שעומדין ברומו של עולם. ומאן נינהו - בני קרח. דכתיב (במדבר כ"ו) ובני קרח לא מתו.	רבי חנין:												יד.
מקום נתבצר להם בגיהנם, ועמדו עליו.	תנא משום רבינו:												יד.
שבע נביאות מאן נינהו?													יד.
שרה, מרים, דבורה, חנה, אביגיל, חולדה, ואסתר.													יד.
שרה - דכתיב (בראשית י"א) אבי מלכה ואבי יסכה													יד.
יסכה זו שרה. ולמה נקרא שמה יסכה - שסכתה ברוח הקדש, שנאמר (בראשית כ"א) כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה.	ואמר רבי יצחק:												יד.
דבר אחר: יסכה - שהכל סוכין ביופיה.													יד.
מרים - דכתיב (שמות ט"ו) ותקח מרים הנביאה אחות אהרן													יד.
ולא אחות משה?													יד.
שהיתה מתנבאה כשהיא אחות אהרן, ואומרת: עתידה אמי שתלד בן שיושיע את ישראל. ובשעה שנוול נתמלא כל הבית כולו אורה, עמד אביה ונשקה על ראשה, אמר לה: בתי נתקיימה נבואתיך. וכיון שהשליכוהו ליאור - עמד אביה וטפחה על ראשה, ואמר לה: בתי, היכן נבואתיך? היינו דכתיב (שמות ב') ותתצב אחתו מרחק לדעה - לדעת מה יהא בסוף נבואתה.	רב נחמן אמר רב:												יד.
דבורה - דכתיב (שופטים ד') ודבורה אשה נביאה אשת לפידות.													יד.

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story- O</p>	<p>מימרא-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ! ראיה-proof- ■</p>
---	---

מקרא-key:

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator										
מגילה-מגילה נקראת	מאימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	א
מאי אשת לפידות											א	יד.
שהיתה עושה פתילות למקדש.											!	יד.
(שופטים ד') והיא יושבת תחת תמר											■	יד.
מאי שנא תחת תומר?											ז	יד.
משום יחוד.	רבי שמעון בן אבשלום:										!	יד.
דבר אחר: מה תמר זה אין לו אלא לב אחד - אף ישראל שבאותו הדור לא היה להם אלא לב אחד לאביהן שבשמים.											!	יד.
חנה - דכתיב (שמואל א' ב') ותתפלל חנה ותאמר עלין לבי בה' רמה קרני בה'											!	יד.
רמה קרני ולא רמה פכי. דוד ושלמה שנמשחו בקרן - נמשכה מלכותן, שאול ויהוא שנמשחו בכף - לא נמשכה מלכותן.											■	יד.
(שמואל א' ב') אין קדוש כה' כי אין בלתך, אמר רב יהודה בר מנשיא: אל תקרי בלתך אלא לבלותך. שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם - מעשה ידיו מבלין אותו, אבל הקדוש ברוך הוא - מבלה מעשה ידיו.											■	יד.
(שמואל א' ב') ואין צור כאלהינו - אין צייר כאלהינו. אדם צר צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים, אבל הקדוש ברוך הוא צר צורה בתוך צורה, ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים.											■	יד.
אביגיל - דכתיב (שמואל א' כ"ה) והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר.											!	יד.
בסתר ההר? מן ההר מיבעי ליה											ז	יד.
על עסקי דם הבא מן הסתרים.	רבה בר שמואל:										!	יד.
נטלה דם והראתה לו. אמר לה: וכי מראין דם בלילה? - אמרה לו: וכי דנין דיני נפשות בלילה? - אמר לה: מורד במלכות הוא, ולא צריך למידייניה. - אמרה לו: עדיין שאול קיים, ולא יצא טבעך בעולם. - אמר לה: (שמואל א' כ"ה) וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים. דמים תרתי משמע אלא מלמד שגילתה את שוקה, והלך לאורה שלש פרסאות. אמר לה: השמיעי לי - אמרה לו: (שמואל א' כ"ה) לא תהיה זאת לך לפוקה, זאת - מכלל דאיכא אחריתי, ומאי ניהו - מעשה דבת שבע, ומסקנא הכי הואי.											!	יד.
(שמואל א' כ"ה) והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים. כי הוות מיפטרא מיניה אמרה ליה (שמואל א' כ"ה) והטיב ה' לאדני וזכרת את אמתך											■	יד:
היינו דאמרי אינשי: איתתא בהדי שותא פילכא.	רב נחמן:										■	יד:
שפיל ואזיל בר אווזא ועינוהי מיטייפי.	איכא דאמרי:										■	יד:
חולדה - דכתיב (מלכים ב' כ"ב) וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור וגו'.											!	יד:
ובמקום דקאי ירמיה היכי מתנביא איה?											ז	יד:
אמרי בי רב משמיה דרב: חולדה קרובת ירמיה היתה, ולא הוה מקפיד עליה.											!	יד:
ויאשיה גופיה, היכי שביק ירמיה ומשדר לגבה?											ז	יד:
מפני שהנשים רחמניות הן.	אמרי דבי שילא:										!	יד:
ירמיה לא הוה התם, שהלך להחזיר עשרת השבטים.	רבי יוחנן:										!	יד:
ומנלן דאהדור											ז	יד:
דכתיב (יחזקאל ו') כי המוכר אל הממכר לא ישוב, אפשר יובל בטל ונביא מתנבא עליו שיבטל? אלא מלמד שירמיה החזיר, ויאשיהו בן אמון מלך עליהן. דכתיב (מלכים ב' כ"ג) ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמר אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל. וכי מה טיבו של יאשיהו על המזבח בבית אל? אלא מלמד שיאשיהו מלך עליהן.											!	יד:
מהכא (הושע ו') גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי.	רב נחמן:										!	יד:

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story- O</p>	<p>מימרא-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ראיה-proof- !</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator										
מגילה-מגילה נקראת	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אסתר - דכתיב (אסתר ה') ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות												יד:
בגדי מלכות מיבעי ליה												יד:
אלא: שלבשתה רוח הקדש. כתיב הכא ותלבש וכתוב התם (דברי הימים א' י"ב) ורוח לבשה את עמשי וגו'.												יד:
לא יאה הירוחא נשוי, תרתי נשי יהירן הויין, וסניין שמייחו, חדא שמה זיבורתא, וחדא שמה כרכושא. זיבורתא - כתיב בה (שופטים י') ותשלח ותקרא לברק, ואילו איהי לא אולה לגביה. כרכושא כתיב בה (מלכים ב' כ"ב) אמרו לאיש ולא אמרה אמרו למלך.	רב נחמן:											יד:
חולדה מבני בניו של יהושע היתה. כתיב הכא (מלכים ב' כ"ב) בן חרחס וכתוב התם (יהושע כ"ד) בתמנת חרס.	רב נחמן:											יד:
שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה, ואלו הן: נריה, ברוך, ושריה, מחסיה, ירמיה, חלקיה, חנמאל, ושלום.	איתיביה רב עינא סבא לרב נחמן: [ת"ק]											יד:
אף חולדה הנביאה מבני בניה של רחב הזונה היתה. כתיב הכא בן תקוה וכתוב התם (יהושע ב') את תקות חוט השני	רבי יהודה:											יד:
עינא סבא ואמרי לה: פתיא אוכמא מיני ומינך תסתיים שמעתא דאיגירא ונסבה יהושע.	אמר ליה: [רב נחמן]											יד:
ומי הו ליה זרעא ליהושע? והכתיב (דברי הימים א' ז') נון בנו יהושע בנו												יד:
בני - לא הו ליה, בתן - הו ליה.												יד:
בשלמא אינהו - מיפרשי, אלא אבהתייהו מנלן?												טו.
כדעולא.												טו.
כל מקום ששמו ושם אביו בנביאות - בידוע שהוא נביא בן נביא. שמו ולא שם אביו - בידוע שהוא נביא ולא בן נביא. שמו ושם עירו מפורש - בידוע שהוא מאותה העיר, שמו ולא שם עירו - בידוע שהוא מירושלים.	דאמר עולא:											טו.
כל שמעשיו ומעשה אבותיו סתומין, ופרט לך הכתוב באחד מהן לשבח, כגון (צפניה א') דבר ה' אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה - בידוע שהוא צדיק בן צדיק. וכל שפרט לך הכתוב באחד מהן לגנאי, כגון (ירמיהו מ"א) ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע, - בידוע שהוא רשע בן רשע.	במתניתא תנא:											טו.
מלאכי זה מרדכי, ולמה נקרא שמו מלאכי - שהיה משנה למלך.	רב נחמן:											טו.
ברוך בן נריה, ושריה בן מעשיה ודניאל, ומרדכי בלשן, וחגי, זכריה ומלאכי - כולן נתנבאו בשנת שתיים לדריוש	מיתיבי:											טו.
תיובתא.												טו.
מלאכי זה עזרא	תניא, אמר רבי יהושע בן קרחה:											טו.
מלאכי שמו.	הכמים:											טו.
מסתברא כמאן דאמר מלאכי זה עזרא, דכתיב בנביאות מלאכי: (מלאכי ב') בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר, ומאן אפריש נשים נכריות - עזרא, דכתיב (עזרא י') ויען שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות.	רב נחמן:											טו.
ארבע נשים יפיות היו בעולם: שרה רחב ואביגיל ואסתר. ולמאן דאמר אסתר ירקרקת היתה - מפיק אסתר ומעייל ושתי.	תנו רבנן:											טו.
רחב בשמה זינתה, יעל בקולה, אביגיל בזכירתה, מיכל בת שאול בראייתה.	תנו רבנן:											טו.
כל האומר רחב רחב - מיד ניקרי.	רבי יצחק:											טו.
אנא אמינא רחב רחב ולא איכפת לן	אמר ליה רב נחמן:											טו.
כי קאמינא - בידועה ובמכירה.	אמר ליה: [רבי יצחק]											טו.
ומרדכי ידע את כל אשר נעשה												טו.
מאי אמר?												טו.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator										
מגילה-מגילה נקראת	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
גבה של המן מאחשוורוש.	רב:											◊ !
גבר מלכא עילאה ממלכא תתאה.	שמואל:											◊ !
ותתחלחל המלכה												◊ ■
מאי ותתחלחל?												◊ ^
שפירסה נדה	רב:											◊ ! ♦
שהוצרכה לנקביה.	רבי ירמיה:											◊ ! ♦
ותקרא אתר להתך, אמר רב: התך זה דניאל, ולמה נקרא שמו התך - שחתכוהו מגדולתו.	[רב]											◊ ■ ♦
שכל דברי מלכות נחתכין על פיו.	שמואל:											◊ ■ ♦
לדעת מה זה ועל מה זה, אמר רבי יצחק: שלחה לו: שמא עברו ישראל על חמשה חומשי תורה, דכתיב בהן (שמות ל"ב) מזה ומזה הם כתבים.	[רבי יצחק]											◊ ■
ויגידו למרדכי את דברי אסתר												◊ ■
ואילו איהו לא אול לגביה - מכאן שאין משיבין על הקלקלה.												◊ ■
לך כנוס אל כל היהודים וגו', עד אשר לא כדת, אמר רבי אבא: שלא כדת כל יום ויום, שבכל יום ויום באונס, ועכשיו - ברצון. וכאשר אבדתי אבדתי - כשם שאבדתי מבית אבא כך אובד ממך.	[רבי אבא]											◊ ■
ויעבר מרדכי אמר רב: שהעביר יום ראשון של פסח בתענית.	[רב]											◊ ■ ♦
דעבר ערקומא דמיא.	שמואל:											◊ ■ ♦
ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות												◊ ■
בגדי מלכות מיבעי ליה												◊ ;
מלמד שלבשתה רוח הקדש, כתיב הכא ותלבש וכתוב התם (דברי הימים א' י"ב) ורוח לבשה את עמשי.	רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊ !
לעולם אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך, שהרי שני גדולי הדור ברכום שני הדיוטות ונתקיימה בהן, ואלו הן: דוד ודניאל, דוד - דברכיה ארונה, דכתיב (שמואל ב' כ"ד) ויאמר ארונה אל המלך ה' אלהיך ירצך וגו'. דניאל - דברכיה דרויש, דכתיב (דניאל ו') אלהך די אנת פלח לה בתדירא הוא ישיבניך.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊ ■
אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך, שהרי אבימלך קלל את שרה (בראשית כ') הנה הוא לך כסות עינים, ונתקיים בורעה - (בראשית כ"ז) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊ ■
בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם - אדם שופת קדרה ואחר כך נותן לתוכה מים, אבל הקדוש ברוך הוא - נותן מים ואחר כך שופת הקדרה, לקיים מה שנאמר (ירמיהו י') לקול תתו המון מים בשמים.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊ ■
כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם, שנאמר: ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊ ■
צדיק אבד - לדורו אבד. משל לאדם שאבדה לו מרגלית, כל מקום שהיא - מרגלית שמה, לא אבדה אלא לבעלה.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊ ■
וכל זה איננו שוה לי, אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: בשעה שראה המן את מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה איננו שוה לי וכי משום דרואה מרדכי יושב בשער המלך אמרכל זה איננו שוה לי? אלא כדרב חסדא.	[רבי אלעזר אמר רבי חנינא]											◊ ■
זה בא בפרובובלי וזה בא בפרובובטי.	דאמר רב חסדא:											◊ ■
וקרו ליה עבדא דמזובן בטלמי דנהמא.	רב פפא:											◊ ■
עתיד הקדוש ברוך הוא להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק, שנאמר: (ישעיהו כ"ח) ביום ההוא יהיה ה' צבאות לעטרת צבי וגו'.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊ ■
מאי לעטרת צבי ולצפירת תפארה												◊ ^
לעושיין צביונו ולמצפין תפארתו.												◊ !

<p>disputants-הולקים- ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O</p>	<p>statement-מימרא- ■ קושיא- challenge שאלה- question ^ ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof</p>
---	--

Talmud Navigator

מגילה-מגילה נקראת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	יכול לכל											ז
	תלמוד לומר לשאר עמו - למי שמישים עצמו כשירים.											!
	ולרוח משפט - זה הדין את יצרו											!
	וליושב על המשפט - זה הדין דין אמת לאמתו.											!
	ולגבורה - זה המתגבר על יצרו.											!
	משיבי מלחמה - שנושאים ונותנים במלחמתה של תורה.											!
	שערה - אלו תלמידי חכמים שמשכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות.											!
	אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו? אמר להו: הוא: ישראל עסקו בתורה, אומות העולם לא עסקו בתורה. אמר ליה: גם אלה ביין שגו ופליליה, אין פקו אלא גיהנם, שנאמר (שמואל א' כ"ה) ולא תהיה זאת לך לפוקה, ואין פל שנאמר (שמות כ"א) ונתן בפללים.											■
	ותעמד בחצר בית המלך הפנימית. אמר רבי לוי: כיון שהגיעה לבית הצלמים - נסתלקה אמרה: (תהלים כ"ב) אלי אלי למה עזבתני, שמה אתה דן על שוגג כמזיד ועל אונס כרצון שקראתיו כלב, שנאמר (תהלים כ"ב) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי. חזרה וקראתו (תהלים כ"ב) הושיעני מפי אריה.	[רבי לוי]										■
	ויהי כראות המלך את אסתר המלכה, אמר רבי יוחנן: שלשה מלאכי השרת נודמנו לה בא שהגביה את צוארה, ואחד שמשך חוט של חסד עליה, ואחד שמתח את השרביט.	[רבי יוחנן]										■
	וכמה?											^
	שתי אמות היה והעמידו על שתי עשרה	רבי ירמיה:										!
	על שש עשרה	ואמרי לה:										!
	על עשרים וארבע.	ואמרי לה:										!
	על ששים.	במתניתא תנא:										■
	וכן אתה מוצא באמתה של בת פרעה, וכן אתה מוצא בשיני רשעים. דכתיב (תהלים ג') ע											■
	אל תקרי שברת אלא שריבבת	ואמר ריש לקיש:										■
	מאתים.	רבה בר עופרן אמר משום רבי אליעזר, ששמע מרבו, ורבו מרבו:										!
	ויאמר לה המלך לאסתר המלכה מה בקשתך עד חצי המלכות ותעש											■
	חצי המלכות ולא כל המלכות, ולא דבר שחוצץ למלכות, ומאי ניהו - בנין בית המקדש.											■
	יבא המלך והמן אל המשתה.											■
	מה ראתה אסתר שזימנה את המן?	תנו רבנן:										ז
	פחים טמנה לו, שנאמר (תהלים ס"ט) יהי שלחנם לפנים לפח	רבי אליעזר:										!
	מבית אביה למדה, שנאמר (משלי כ"ה) אם רעב שונאך האכילהו לחם וגו'	רבי יהושע:										!
	כדי שלא יטול עצה וימרוד	רבי מאיר:										!
	כדי שלא יכירו בה שהיא יהודית	רבי יהודה:										!
	כדי שלא יאמרו ישראל אחות יש לנו בבית המלך ויסיחו דעתן מן הרחמים.	רבי נחמיה:										!

<p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator										
מגילה-מגילה נקראת	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כדי שיהא מצוי לה בכל עת.	רבי יוסי:											◊
אולי ירגיש המקום ויעשה לנו נס.	רבי שמעון בן מנסיא:											◊
אסביר לו פנים כדי שיהרג הוא והיא.	רבי יהושע בן קרחה:											◊
מלך הפכפכן היה.	רבן גמליאל:											◊
עדיין צריכין אנו למודעי.	רבן גמליאל:											◊
קנאתו במלך, קנאתו בשרים	דתניא, רבי אליעזר המודעי:											◊
(משלי ט"ז) לפני שבר גאון	רבה:											◊
(ירמיהו נ"א) בחמם אשית את משתיהם וגו'	אבוי ורבה דאמרי תרויהו:											◊
אשכחיה רבה בר אבוה לאליהו, אמר ליה: כמאן חזיא אסתר ועבדא הכי? - אמר ליה: ככולהו תנאי וככולהו אמוראי.												◊
ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו												◊
וכמה רב בניו?												◊
שליש, עשרה מתו, ועשרה נתלו, ועשרה מחזרין על הפתחים	רב:											◊
אותן שמחזרין על הפתחים שבעים הויא, דכתיב (שמואל א' ב') שבעים בלחם נשכרו, אל תקרי שבעים אלא שבעים.	רבנן:											◊
כולן מאתים ושמונה הוו, שנאמר ורוב בניו	רמי בר אבא:											◊
ורוב בגימטריא מאתן וארביסר הון												◊
ורב כתיב.	רב נחמן בר יצחק:											◊
בלילה ההוא נדדה שנת המלך, אמר רבי תנחום: נדדה שנת מלכו של עולם.	[רבי תנחום]											◊
נדדו עליונים, נדדו תחתונים.	רבנן:											◊
שנת המלך אחשורוש ממש. נפלה ליה מילתא בדעתיה, אמר: מאי דקמן דזמינתיה אסתר להמן? דלמא עצה קא שקלי עילייה דההוא גברא למקטליה. דדר אמר: אי הכי לא הוה גברא דרחים לי, דהוה מודע לי? דדר אמר: דלמא איכא איניש דעבד בי טיבותא ולא פרעתיה, משום הכי מימנעי אינשי ולא מגלו לי. מיד - ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים.	רבא:											◊
ויהיו נקראים												◊
מלמד שנקראים מאליהן.												◊
וימצא כתוב												◊
כתב מבעי ליה												◊
מלמד ששמי מוחק וגבריאל כתב.												◊
ומה כתב שלמטה שלזכותן של ישראל אינו נמחק - כתב שלמעלה לא כל שכן?	רבי אסי: דרש רבי שילא איש כפר תמרתא:											◊
(אסתר ו') לא נעשה עמו דבר, אמר רבא: לא מפני שאוהבין את מרדכי, אלא מפני ששונאים את המן.	[רבא]											◊
(אסתר ו') הכין לו												◊
לו הכין.	תנא:											◊
ועשה כן למרדכי												◊

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
אמר ליה: מנו מרדכי? - אמר ליה: (אסתר ו') היהודי, - אמר ליה: טובא מרדכי איכא ביהודאי. - אמר ליה: (אסתר ו') היושב בשער המלך. - אמר ליה: סגי ליה בחד דיסקרתא, אי נמי בחד נהרא - אמר ליה: הא נמי הב ליה, אל תפל דבר מכל אשר דברת ויקח המן את הלבוש ואת הסוס.															טז.
אזל אשכחיה דיתבי רבנן קמיה, ומחוי להו הלכות קמיצה לרבנן. כיון דחזייה דאפיק לקבליה, וסוסייה בידיה, מירתת. אמר להו לרבנן: האי רשיעא למיקטל נפשי קא אתי, זילו מקמיה די לא תכוו בגחלתו. בההיא שעתא נתעטף מרדכי וקם ליה לצלותא, אתא המן ויתבי ליה קמיהו ואוריך עד דסליק מרדכי לצלותיה. אמר להו: במאי עסקיתו? - אמרו ליה: בזמן שבת המקדש קיים, מאן דמנדב מנחה מייתי מלי קומציה דסולתא ומתכפר ליה. אמר להו: אתא מלי קומצי קמחא דידכון, ודחי עשרה אלפי ככרי כספא דידי. - אמר ליה: רשע עבד שקנה נכסים - עבד למי, ונכסים למי?															טז.
אמר ליה: קום לבוש הני מאני, ורכוב האי סוסיא, דבעי לך מלכא. - אמר ליה: לא יכילנא עד דעיילנא לבי בני ואשקול למזייא, דלאו אורח ארעא לאשתמושי במאני דמלכא הכי. שדרה אסתר ואסרתינהו לכולהו בי בני, ולכולהו אומני. עייליה איהו לבי בני, ואסחיה, ואזיל ואייתי זוזא מביתיה, וקא שקיל ביה מזייה. בהדי דקא שקיל ליה אינגד ואיתנח. אמר ליה: אמאי קא מיתנחת? - אמר ליה: גברא דהוה חשיב ליה למלכא מכולהו וברבנוהי, השתא לישוייה בלאני וספר? - אמר ליה: רשע ולאן ספר של כפר קרצום היית?															טז.
המן ספר של כפר קרצום היה עשרים ושתיים שנה.	תנא:														טז.
בתר דשקלינהו למזייה לבישניהו למאניה, אמר ליה: סק ורכב. - אמר ליה: לא יכילנא, דכחישא חילאי מימי תעניתא. גחין וסליק. כי סליק בעט ביה. - אמר ליה: לא כתיב לכו (משלי כ"ד) בנפל איבך אל (אסתר ו') ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו.															טז.
כי הוה נקיש ואזיל בשבילא דבי המן חזיתיה ברתייה דקיימא איגרא. סברה: האי דרכיב - אבוה, והאי דמסגי קמיה - מרדכי. שקלה עציצא דבית הכסא ושדיתיה ארישא דאבוה. דלי עיניה וחזת דאבוה הוא, נפלה מאיגרא לארעא ומתה.															טז.
והיינו דכתיב וישב מרדכי אל שער המלך אמר רב ששת: ששב לשוק ולתעניתו. והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש, אבל - על בתו, וחפוי ראש - על שאירע לו.															טז.
ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו וגו'															טז.
קרי להו אהביו וקרי להו חכמיו. - אמר רבי יוחנן: כל האומר דבר חכמה, אפילו באומות העולם - נקרא חכם.	[רבי יוחנן]														טז.
אם מזרע היהודים מרדכי וגו'															טז.
אמרו ליה: אי משאר שבטים קאתי - יכלת ליה, ואי משבט יהודה ובנימן ואפרים ומנשה - לא יכלת ליה. יהודה - דכתיב (בראשית מ"ט) ידך בערף איביך, אינך - דכתיב בהו (תהלים פ') לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך.															טז.
(אסתר ו') כי נפל תפול לפניו, דרש רבי יהודה בר אלעאי: שתי נפילות הללו למה? אמרו לו: אומה זו משולה לעפר ומשולה לכוכבים. כשהן יורדין - יורדין עד עפר, וכשהן עולין - עולין עד לכוכבים.	[דרש רבי יהודה בר אלעאי]														טז.
(אסתר ו') וסריסי המלך הגיעו ויבהלו															טז.
מלמד שהביאוהו בבהלה.															טז.
כי נמכרנו אני ועמי וגו' כי אין הצר שוה בנזק המלך.															טז.
אמרה לו: צר זה אינו שוה בנזק של מלך: איקני בה בושתי - וקטלה, השתא איקני בדידי - ומבעי למקטלי.															טז.
ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה															טז.
ויאמר ויאמר למה לי?															טז.
בתחלה על ידי תורגמן, כיון דאמרה ליה: מדבית שאול קאתינא - מיד ויאמר לאסתר המלכה.	רבי אבהו:														טז.
ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה אמר רבי אלעזר: מלמד שהיתה מחווה כלפי אחשורוש, ובא מלאך וסטר ידה כלפי המן.															טז.
והמלך קם בחמתו וגו' והמלך שב מגנת הביתן															טז.
מקיש שיבה לקימה, מה קימה בחימה - אף שיבה בחימה, דאזל ואשכח למלאכי השרת דאינדמו ליה כגברי וקא עקרי אלילני דבוסתני, ואמר להו: מאי עובדיכו? אמרו ליה: דפקדינן המן.															טז.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator													
מגילה-מגילה נקראת	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא			
אתא לביתיה - והמן נפל על המטה												◊	טז.		
נפל? נפל מיבעי ליה												‡	טז.		
מלמד שבא מלאך והפילו עליה. אמר: ויי מביתא ויי מברא. ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית.	רבי אלעזר:											!	◊	טז.	
ויאמר חרבונה וגו' אמר רבי אלעזר: אף חרבונה רשע באותה עצה היה, כיון שראה שלא נתקיימה עצתו - מיד ברח, והיינו דכתיב (איוב כ"ו) וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח.	[רבי אלעזר]											■	◊	טז.	
וחמת המלך שככה												■	◊	טז.	
שתי שכיכות הללו למה?												‡	◊	טז.	
אחת של מלכו של עולם ואחת של אחרו												!	◊	טז.	
אחת של אסתר ואחת של ושתי.	ואמרי לה:											!	◊	טז.	
(בראשית מ"ה) לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן... וחמש חלפות												■	◊	טז.	
אפשר דבר שנצטער בו אותו צדיק יכשל בו?												‡	◊	טז.	
בשביל משקל שני סלעים מילת שהוסיף יעקב ליוסף משאר אחיו - נתגלגל הדבר, וירדו אבותינו למצרים.	דאמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											■	‡	◊	טז:
רמז רמז לו, שעתיד בן לצאת ממנו שיצא - מלפני המלך בחמשה לבושי מלכות, שנאמר ומרדכי יצא בלבוש מלכות תכלת וגו'.	רבי בנימין בר יפת:											!	◊	טז:	
(בראשית מה) ויפל על צוארי בנימן אחיו												■	◊	טז:	
כמה צוארין הוו ליה לבנימין?												‡	◊	טז:	
בכה על שני מקדשים שעתידין להיות בחלקו של בנימין, ועתידין ליחרב.												!	◊	טז:	
ובנימן בכה על צואריו												■	◊	טז:	
בכה על משכן שילה שעתיד להיות בחלקו של יוסף, ועתיד ליחרב.												■	◊	טז:	
(בראשית מ"ה) והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין. אמר רבי אלעזר, אמר להם: כשם שאין בלבי על בנימין אחי שלא היה במכירתו - כך אין בלבי עליכם.	[רבי אלעזר]											■	◊	טז:	
כי פי המדבר אליכם												■	◊	טז:	
כפי - כן לבי.												■	◊	טז:	
(בראשית מ"ה) ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים.												■	◊	טז:	
מאי מטוב מצרים?												^	◊	טז:	
שלח לו יין ישן שדעת זקנים נוחה הימנו.	רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר:											!	◊	טז:	
(בראשית נ') וילכו גם אחיו ויפלו לפניו, אמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר: היינו דאמרי אינשי: תעלא בעידניה סגיד ליה.	[רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר]											■	◊	טז:	
תעלא? מאי בצירותיה מאחוה?												‡	◊	טז:	
אלא, אי איתמר הכי איתמר:												■	◊	טז:	
(בראשית מ"ז) וישתחו ישראל על ראש המטה, אמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר: תעלא בעידניה סגיד ליה.	[רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר]											■	◊	טז:	
(בראשית נ') וינחם אותם וידבר על לבם אמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר: מלמד שאמר להם דברים שמתקבלין על הלב: ומה עשרה נרות לא יכלו לכבות נר אחד - נר אחד היאך יכול לכבות עשרה נרות?	[רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר]											■	◊	טז:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכיון שבא דוד - באתה תפלה, שנאמר (ישעיהו נ"ו) והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי.												
וכיון שבאת תפלה - באת עבודה שנאמר עולתיהם וזבחתיהם לרצון על מזבחי.												
וכיון שבאת עבודה - באתה תודה, שנאמר (תהלים נ) זבח תודה יכבדנני.												
ומה ראו לומר ברכת כהנים אחר הודאה - דכתיב (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים.												
אימא קודם עבודה												
לא סלקא דעתך, דכתיב וירד מעשת החטאת וגו'. מי כתיב לעשות מעשת כתיב.												
ולימרה אחר העבודה												
לא סלקא דעתך, דכתיב זבח תודה.												
מאי חזית דסמכת אהאי, סמוך אהאי												
מסתברא, עבודה והודאה חדא מילתא היא.												
ומה ראו לומר שים שלום אחר ברכת כהנים - דכתיב (במדבר ו) ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. ברכה דהקדוש ברוך הוא - שלום, שנאמר (תהלים כ"ט) ה' יברך את עמו בשלום.												
וכי מאחר דמאה ועשרים זקנים, ומהם כמה נביאים, תקנו תפלה על הסדר, שמעון הפקולי מאי הסדיר?												
שכחום וחזר וסדרום.												
מכאן ואילך אסור לספר בשבחו של הקדוש ברוך הוא												
מאי דכתיב (תהלים ק"ו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו, למי נאה למלל גבורות ה' - למי שיכול להשמיע כל תהלתו.	דאמר רבי אלעזר:											
המספר בשבחו של הקדוש ברוך הוא יותר מדאי - נעקר מן העולם, שנאמר: (איוב ל"ז) היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											
מאי דכתיב (תהלים ס"ה) לך דמיה תהלה - סמא דכולה משתוקא.	דרש רבי יהודה איש כפר גבוריא, ואמרי לה איש כפר גבור חיל:											
אמרי במערבא: מלה - בסלע, משתוקא - בתרין.	כי אתא רב דימי אמר:											
קראה על פה לא יצא וכו'.												
מנלן?												
אתיא זכירה זכירה, כתיב הכא והימים האלה נזכרים, וכתיב התם (שמות י"ז) כתב זאת זכרון בספר, מה להלן בספר - אף כאן בספר.	רבא:											
וממאי דהאי זכירה קריאה היא? דלמא עיון בעלמא												
לא סלקא דעתך												
(דברים כ"ה) זכור, יכול בלב? כשהוא אומר לא תשכח - הרי שכחת הלב אמור, הא מה אני מקיים זכור - בפה.	דתניא:											
קראה תרגום לא יצא וכו'.												
היכי דמי?												
אילימא דכתיבה מקרא וקרי לה תרגום												
היינו על פה												
לא צריכא, דכתיבה תרגום וקרי לה תרגום.												
אבל קורין אותה ללועזות בלעז וכו'.												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
והא אמרת קראה בכל לשון לא יצא											ז	יח.		
בלעז יוני.	רב ושמואל דאמרי תרויהו:										!	◇	יח.	
היכי דמי?											^		יח.	
אילימא דכתיבה אשורית וקרי לה יונית											!		יח.	
היינו על פה											ז		יח.	
שכתובה בלעז יונית.	רבי אחא אמר רבי אלעזר:										!	◇	יח.	
מנין שקראו הקדוש ברוך הוא ליעקב אל? - שנאמר (בראשית ל"ג) ויקרא לו אל אלהי ישראל. דאי סלקא דעתך למזבח קרא ליה יעקב אל - ויקרא לו יעקב מיבעי ליה, אלא ויקרא לו ליעקב אל, ומי קראו אל - אלהי ישראל.	ואמר רבי אחא אמר רבי אלעזר:										■	◇	יח.	
קראה גיפסית, עברית, עילמית, מדית, יונית - לא יצא.	מיתיבי:										ז	◇	יח.	
הא לא דמיא אלא להא:											!		יח.	
גפסית לגיפטים. עברית לעברים, עילמית לעילמים, יונית ליוונים - יצא.											■	!	◇	יח.
אי הכי, רב ושמואל אמאי מוקמי לה למתניתין בלעז יונית? לוקמה בכל לעז											ז		יח.	
אלא מתניתין כברייתא, וכי איתמר דרב ושמואל - בעלמא איתמר.											!	◇	יח.	
לעז יוני לכל כשר.	רב ושמואל דאמרי תרויהו:										■	!	◇	יח.
והא קתני יונית ליוונים - אין, לכולי עלמא - לא											ז		יח.	
אינהו דאמור כרבן שמעון בן גמליאל											!	◇	יח.	
אף ספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית.	דתנו, רבן שמעון בן גמליאל										■	!	◇	יח.
ולימרו הלכה כרבן שמעון בן גמליאל											ז		יח.	
אי אמרי הלכה כרבן שמעון בן גמליאל הוה אמינא: הני מילי - שאר ספרים, אבל מגילה דכתיב בה ככתבם אימא לא - קמשמע לן.											!	◇	יח.	
והלועז שמע אשורית יצא וכו'												■	<	יח.
והא לא ידע מאי קאמרי?											ז		יח.	
מידי דהוה אנשים ועמי הארץ.											!		יח.	
אטו אנן האחשתרנים בני הרמכים, מי ידעינן?	מתקף לה רבינא:										ז		יח.	
אלא מצות קריאה ופרסומי ניסא - הכא נמי מצות קריאה ופרסומי ניסא.	[רבינא]										!	◇	יח.	
קראה סירוגין יצא וכו'.												■	<	יח.
לא הווי ידעי רבנן מאי סירוגין, שמעיה לאמתא דבי רבי דקאמרה להו לרבנן דהוי עיילי פסקי פסקי לבי רבי: עד מתי אתם נכנסין סירוגין סירוגין												○	◇	יח.
לא הווי ידעי רבנן מאי חלוגלוגות, שמעיה לאמתא דבי רבי דאמרה ליה להווא גברא דהווי קא מבדר פרפחזיני, עד מתי אתה מפור חלוגלוגך.												○	◇	יח.
לא הווי ידעי רבנן מאי (משלי ד') סלסלה ותרוממך. שמעיה לאמתא דבי רבי דהווי אמרה להווא גברא דהווי מהפך במזייה, אמרה ליה: עד מתי אתה מסלסל בשערך.												○	◇	יח.
לא הווי ידעי רבנן מאי (תהלים נ"ה) השלך על ה' יהבך.												○	◇	יח.
זימנא חדא הוה אוילנא בהדי ההוא טייעא, וקא דרינא טונא, ואמר לי: שקול יהביך ושדי אגמלאי.	רבה בר בר חנה:											○	◇	יח.
לא הווי ידעי רבנן מאי (ישעיהו י"ד) וטאטאטיה במטאטא השמד, שמעיה לאמתא דבי רבי דהווי אמרה לחברתה: שקולי טאטאטיא וטאטי ביתא.												○	◇	יח.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator																			
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ									
קראה סירוגין - יצא, סירוסין - לא יצא.	תנו רבנן:											■	◇	יה.							
אף בסירוגין, אם שהה כדי לגמור את כולה -חוזר לראש.	רבי מונא אומר משום רבי יהודה:												■	◇	ית:						
הלכה כרבי מונא שאמר משום רבי יהודה.	רב יוסף:												■	◇	יה:						
כדי לגמור את כולה, מהיכא דקאי לסיפא, או דלמא מרישא לסיפא?	אבבי לרב יוסף:												^		יה:						
מרישא לסיפא, דאם כן נתת דבריך לשיעורין.	אמר ליה: [רב יוסף]												!	◇	יה:						
הלכה כרבי מונא	רבי אבא אמר רבי ירמיה בר אבא אמר רב:												◇	■	◇	יה:					
אין הלכה כרבי מונא.	שמואל:												◇	■	◇	יה:					
בסורא מתנו הכי.														■	◇	יה:					
בפומבדיתא מתנו הכי:															■	◇	יה:				
הלכה כרבי מונא	רב כהנא אמר רב:												◇	■		◇	יה:				
אין הלכה כרבי מונא.	שמואל:												◇	■		◇	יה:				
רב ביבי מתני איפכא:															■	◇	יה:				
אין הלכה כרבי מונא	רב:												◇	■		◇	יה:				
הלכה כרבי מונא.	שמואל:												◇	■		◇	יה:				
נקוט דרב ביבי בידך, דשמואל הוא דחייש ליחידא.	רב יוסף:														■	◇	יה:				
שומרת יבם שקידש אחיו את אחותה, משום רבי יהודה בן בתירה אמרו: אומרים לו המתן עד שיעשה אחיך הגדול מעשה.	דתנן: [רבי יהודה בן בתירה]														■	◇	יה:				
הלכה כרבי יהודה בן בתירה.	שמואל:														■	◇	יה:				
השמיט בה סופר אותיות או פסוקין, וקראן הקורא כמתורגמן המתרגם - יצא.	תנו רבנן:															■	◇	יה:			
היו בה אותיות מטושטשות או מקורעות, אם רשומן ניכר - כשרה, ואם לאו - פסולה.	מיתיבי:															■	◇	יה:			
לא קשיא הא בכולה, הא - במקצתה.																!	◇	יה:			
השמיט בה הקורא פסוק אחד לא יאמר אקרא את כולה ואחר כך אקרא אותו פסוק, אלא קורא מאותו פסוק ואילך. כנס לבית הכנסת ומצא צבור שקראו חציה, לא יאמר אקרא חציה עם הצבור, ואחר כך אקרא חציה - אלא קורא אותה מתחילתה ועד סופה.	תנו רבנן:																■	◇	יה:		
מתנמנם יצא וכל.																		■	◇	יה:	
היכי דמי מתנמנם?																		^		יה:	
נים ולא נים, תיר ולא תיר, דקרו ליה ועני. ולא ידע לאהדורי סברא, וכי מדכרו ליה - מידכר.	רב אשי:																	!	◇	יה:	
היה כותבה, דורשה, ומגיהה, אם כוון לבו יצא וכל.																			■	◇	יה:
היכי דמי?																			^		יה:
אי דקא מסדר פסוקא וכתב לה																			!		יה:
כי כוון לבו מאי הוי? על פה הוא																			;		יה:
אלא דכתב פסוקא וקרי ליה.																			!		יה:
ומי יצא?																			;		יה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכה כדברי האומר כולה.	והאמר רבי חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:									♣		
ואפילו למאן דאמר מאיש יהודי צריכה שתהא כתובה כולה										♣		
אלא, דמנחה מגילה קמיה וקרי לה מינה פסוקא פסוקא, וכתב לה.										!	◇	
לימא מסייע ליה לרבה בר בר חנה										♣		
אסור לכתוב אות אחת שלא מן הכתב.	דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									♣	◇	
דלמא דאתרמי ליה אתרמויי.										!	◇	
אסור לכתוב אות אחת שלא מן הכתב.	גופא, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										♣	◇
מעשה ברבי מאיר שהלך לעבר שנה בעסיא, ולא היה שם מגילה, וכתבה מלבו וקראה.	מיתיבי, אמר רבי שמעון בן אלעזר:									♣	◇	
שאני רבי מאיר דמקיים ביה (משלי ד') ועפעפיך יישרו נגדך.	רבי אבהו:									!	◇	
מאי ועפעפיך יישרו נגדך?	רמי בר חמא לרבי ירמיה מדפתי:									^		
אלו דברי תורה, דכתיב בהו (משלי כ"ג) התעוץ עיניך בו ואיננו, ואפילו הכי - מיושרין הן א	אמר לוי: [רבי ירמיה מדפתי]									!	◇	
רב חסדא אשכחיה לרב חננאל דהוה כתב ספרים שלא מן הכתב											○	
ראויה כל התורה כולה ליכתב על פיך, אלא כך אמרו חכמים: אסור לכתוב אות אחת שלא מ	אמר ליה: [רב חסדא]									○	♣	
מדקאמר כל התורה כולה ראויה שתיכתב על פיך - מכלל דמיושרין הן אצלו, והא רבי מאיר										♣		
שעת הדחק שאני.										!	◇	
אביי שרא לדבי בר חבו למיכתב תפלין ומזוזות שלא מן הכתב	[אביי]										○	◇
כמאן - כי האי תנא.											■	
תפלין ומזוזות נכתבות שלא מן הכתב, ואין צריכות שרטוט.	דתניא, רבי ירמיה אומר משום רבינו:									■	■	◇
והלכתא: תפלין - אין צריכין שרטוט, מזוזות - צריכין שרטוט. אידי ואידי נכתבות שלא מן										■		◇
מאי טעמא										^		
מיגרס גריסין.										!	◇	
היתה כתובה בסם כו'.												■
סם - סמא												■
סקרסא - אמר רבה בר בר חנה: סקרסא שמה.	[רבה בר בר חנה]											■
קומוס - קומא.												■